

Referat despre Pastelurile lui Vasile Alecsandri

Vasile Alecsandri este cel mai mare poet preeminescian. Omul si creatorul Alecsandri au fost martorul unei epoci intinse din istoria Romaniei: revolutia de la 1848, unirea principatelor din 1859, razboiul de independenta din 1877. Aceste evenimente si-au gasit reflectarea lor in lirica lui Alecsandri astfel, incat ea poate fi considerata o cronica a epocii in care a trait poetul.

Alecsandri a fost un poet sensibil, care a stiut sa asculte si sa exprime durerile si aspiratiile neamului sau. Alecsandri este un poet cetatean implicat in vita culturala si politica contemporana. Contributia sa este deosebit de importanta in domeniul poeziei, al prozei, al dramaturgiei si al folcloristicii.

1. in domeniul poeziei: Desteptarea Romaniei (1848), Poezii populare. Balada (1852-1853), Doine si lacrimioare (1853), Hora Unirei (1856), Pasteluri (1868-1869), Ostasii nostri (1878), Legende (1875), Plugul blastemat (1868)

2. in domeniu prozei: Buchetiera de la Florenta (1840), Istoria unui galban si a unei parale (1844), Vasile Porojan (1880)

3. teatru: Canticele comice (1850-1864), Chirita in Iasi (1850), Chirita in provincie (1852), Despot-Voda (1879), Fantana Blanduzei (1884), Ovidiu (1885)

-Marile teme ale creatiei lui Alecsandri-

1. Istoria nationala: Dumbrava Rosie, Despot-Voda, Desteptarea Romaniei, Hora Unirei, Moldova in 1857

2. Critica societatii contemporane: Chirita in Iasi, Chirita in provincie, Istoria unui galban si a unei parale, Balta Alba

3. Descoperirea creatiei populare: Poezii populare. Balade, Romanii si poezia lor, Melodiile romanesti

-Evolutia liricii lui Alecsandri (trei etape):-

- o etapa romantica, entuziasta, lirica, dar si de atitudine critica (Buchetiera de la Florenta, ciclul Chiritelor)

- o etapa de limpezire, obiectivare a viziunii si a mijloacelor artistice (Pasteluri, Calatorie in Africa)

- o etapa de revenire la romantism dar la un romantism mai temperat de elemente clasice; acum scrie teatru

Alecsandri a insemnat o innoire in lirica romaneasca prin diversificarea continutului si prin rafinarea expresiei artistice.

-Pastelurile lui Alecsandri-

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Vasile Alecsandri este creatorul pastelui in literatura romaneasca. Referindu-se la valoarea pastelurilor, Titu Maiorescu preciza: Pastelurile sunt un sir de poezii, cele mai multe lirice, de regula descrieri, cateva idile, toate insufletite de o simtire asa de curata si de puternica a naturei, scrise intr-o limba asa de frumoasa, incat au devenit fara comparare cea mai mare podoaba a poeziei lui Alecsandri, o podoaba a literaturii romane indeobste.

Pastelurile au fost publicate in Convorbiri literare (1868-1869) si reprezinta in creatia poetului un moment de elevatie, de autodepasire (rafinament, perfectiune). Dupa cum observa criticul literar Paul Cornea, pana la Alecsandri poetii au anexat natura omului, ea avand rolul unui decor. Natura nu a constituit subiectul discursului liric, ea servea drept cutie de rezonanta pentru starile sufletesti. incepand cu Alecsandri, natura este cautata pentru ea insasi, devenind centrul, elementul esential al discursului liric.

Poetul nu este atras de peisaje grandioase, salbatice si nu isi exprima sentimentele intr-un mod zgomotos (grandilocvent). Natura lui Alecsandri este domestica, obisnuita, familiara, apropiata omului. Pastelurile sunt poezii descriptive, care prezinta in succesiunea anotimpurilor si a muncilor agricole natura: Plugurile, Secerisul, Semanatorii, Cositul. Din aceste pasteluri se desprinde o filozofie a seninatatii, a echilibrului si a moderatiei. Pastelistul stie sa valorifice fiecare detaliu, fiecare amanunt. Pastelul este rezultatul unui efort de esentializare. Folosind cuvinte obisnuite, chiar banale, poetul le imbina ingenios, incat acestea dobandesc o exceptionala capacitate de sugestie. Alecsandri nu este un colorist, el prefera contrastul alb-negru, fiind foarte atent la contrasturi.

Structura obisnuita a unui pastel la Alecsandri cuprinde: o introducere rapida in peisaj, o detaliere a peisajului, exprimarea sentimentelor poetului in fata peisajului si o introducerea unei vietati, care anima tabloul si da o nota umoristica.

Compozitional pastelul are patru catrene, cu versuri de 14-16 silabe. Semnificativ in acest sens sunt Lunca Siretului, Miezul iernii, Dimineata, Iarna, Malul Siretului.

Tablourile lui Alecsandri sunt statice, incremenite in timp. Totusi se poate vorbi in unele cazuri de un dinamism care rezulta din multimea verbelor si din repetitie: ziua ninge, noaptea ninge, dimineata ninge iara.

Figura de stil preferata este comparatia, care pune in paralel un element abstract cu unul concret sau invers: ca fantome albe plopilor / insirati se pierd in vale, soarele rotund si palid se prevede printre nori / ca un vis de tinerețe printre anii trecatori.

Poetul a reusit sa evite verbalismul asigurand o armonie desavarsita intre continutul poeziei si propria sa stare sufleteasca. Se remarca deasemenea mobilitatea privirii, care inventariaza toate detaliile semnificative ale tabloului.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Intemeietorul pastelului in literatura romana se defineste prin aceste creatii ca un poet discret si gratios sensibil in fata frumusetilor naturii. Criticii literare au identificat o tehnica a miniaturizarii orientale specifica pastelurilor. in unele pasteluri, ca Serile la Mircesti, poetul stie sa creeze o ambianta sufleteasca potrivita rememorarii.

Pentru tehnica detaliului semnificativ este poezia Pastel exotic.

-Iarna-

-Strofa I.-

Pentru introducerea in tabloul iernii poetul foloseste personificari, (cumplita iarna cerne norii de zapada), comparatii fulgii plutesc in aer ca un rai de fluturi albi, /raspandind fiori de gheata pe ai tarii umeri albi), epitete (lungi troiene calatoare) pentru a reda imaginea naturii de iarna; totul e alb, zapada stapanesste intreaga natura.

-Strofa II.-

Continua prezentarea naturii "albe". Folosind repetitia verbelor si comparatii poetul compara elementul concret (soarele) cu unul abstract (vis de tinerețe): soarele rotund si palid se prevede printre nori / ca un vis de tinerețe printre anii trecatori.

Poetul repeta verul ninge pentru sublinierea cantitatii de zapada. Imagini vizuale: ca o zale argintie se imbreaca mandra tara.

-Strofa III.-

Apar satele sub clabuci albi de fum. Poetul foloseste si aici enumerarea si comparatia (tot e alb, pe camp, pe dealuri, imrejur in departare / ca fantasme albe plopilor insirati se pierd in zare), antiteza (imprejur - indepartare),

-Strofa IV.-

Poetul aduce in scena o sanie, dand viata tabloului si apare doritul soare. Ultima strofa este in antiteza cu primele trei, pentru ca fata de cumplita iarna, tot e alb, soarele rotund si palid in ultima strofa doritul soare / straluceste si dismiarda oceanul de ninsoare (metafora si personificare). Poetul foloseste personificarea (norii fug), imagini vizuale (oceanul de ninsoare) si auditive (in vazduh voios rasuna clinchete de zurgalai).

-Malul Siretului-

In acest pastel poetul descrie o dimineata de vara pe malul Siretului.

Prima strofa ne introduce rapid in peisaj, poetul folosind doua comparatii sugestive:

Aburii usori a noptii ca fantasme se ridica
si, plutand deasupra luncii, printre ramuri se despica.
Raul luciu se-ncovoiaie sub copaci ca un balaur
Ce in raza diminetii misca solzii lui de aur.

In continuare asistam la o adevarata integrare a poetului in peisaj, paralel cu detalierea tabloului natural. Poetul contempla curgerea apei, ratele salbatice, care tulbura suprafata apei, ca un nour trecator. Verbele sunt la prezent, suspendand orice idee de timp. Poetul foloseste si personificari: apa doarme sapand malul nasipos. Alecsandri foloseste epitete banale, lipsite de relief, dar care dobandesc semnificatie deosebita prin asocierea cu alte cuvinte: malul verde, prundis lunecos, apa intunecata, mal nasipos.

In catrenul urmator poetul pune in paralel imaginea apei, care in veci curge, cu curgerea gandurilor sale:

si gandirea mea furata se tot duce-ncet la vale,
Cu cel rau ce-n veci curge, far-ar opri din cale.

Ca si in alte pasteluri, in ultimele doua versuri poetul introduce o vietate, care da viata peisajului si o nota de umor.

Lunca-n giuru-mi clocoteste; o soparla de smarald
Cata tinta lung la mine, parasind nasipul cald.

Imagini mai deosebite din poezie: solzii de aur, soparla de smarald, raul care-n veci curge.